

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς συνένωσις, ἡ ἀποσόβησις πασῶν τῶν διακρίσεων τῶν νῦν διαιρουσῶν, πασῶν τῶν διαφορῶν μεταξύ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου—τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀληθοῦς φρησκείας. Οὐδεὶς ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀληθῶς τῷ Χριστῷ ὅμοιος, μεχριστοῦ αἰσθανθῆ πρὸς ὀλόκληρον τὸν κόσμον ὡς ὁ Χριστὸς ἠσθάνθη καὶ αἰσθάνεται. Ἐωποῦ εὐσπλαγχνισθῆτε ὡς ἐκεῖνος ἠσπλαγχνίσθη, ἀγαπήσητε ὡς ἐκεῖνος ἀγαπᾷ, συγχωρήσητε ὡς ἐκεῖνος συγχωρεῖ, κρίνητε ὡς ἐκεῖνος κρίνει, εἴθε ἀπλῶς βρέφη ὡς πρὸς τὰ χριστιανικὰ προτερήματα δὲν ἐφθάσατε εἰς τὸ τέλειον ἀνάστημά σας.

Τὸ Πνεῦμα ἐργάζεται οὐχὶ ὅπως φέρη τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκέπτονται ὁμοίως, ἀλλ' ὅπως ὁμοίως αἰσθάνωνται ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῶν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον. Δύο ἀδελφοὶ δύνανται νὰ μὴ σκέπτονται ἐξίσου ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων διαφέρουσι τὰς ὁρέξεις, τοὺς σκοποὺς, τὰς γνώμας· ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀδελφικὴ ὄθησις ἐστὶν ἐν τῷ στήθει ἐκατέρων, καὶ ἀποτελεῖ ἱερὸν καὶ αἰώνιον δεσμόν. Ὁ ἔχων πλειότερον ἀδελφικὸν αἰσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὁ αἰσθανόμενος τὴν ἀδελφότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα λίαν θερμῶς, ὁ συνδέων ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν προσπαθειῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡμελημένους τῆς γῆς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ θειότερος.

Ὁ Χριστὸς ἦτο ἀνώτερος Ῥαββίνου, Γραμματέως ἢ ἐμπνευσμένου ἐξηγητοῦ τῆς Γραφῆς. Ἡ καρδία του, ὁ βίος του, ἦτο κρείστων ἀποδείξεις τῆς θεότητος αὐτοῦ ἢ ὁ νοῦς του. Ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀποστολῆς του ὡς

Μεσσίου ἦτον ὅτι ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον τοῖς πένησι, καὶ ἦτον ὁ παγκόσμιος ἀδελφὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἀληθείας ὡς πρὸς πάντας τοὺς ὁπαδοὺς του. Εἶναι ἀγαθῆς καρδίας ἢ συνδέουσα τινὰ ὡς μαθητὴν τοῦ Κυρίου. Δυσπιστεῖτε ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποδείξεως. Οἰκοδομήσατε πάσας τὰς ἐλπίδας ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς: Πράττετε τὸ ἀγαθόν. Ἀγαπάτε τοὺς ἀδελφούς. Συγχωρεῖτε τοὺς ἐχθρούς σας. Αἰδετε ἐλευθερίως τοὺς πένησι. Ποιήσατε τὸν βίον ὑμῶν ἠθικὴν ἀνάγκην εἰς πολλούς. Ἡ παραινεσις αὐτῆ ἐξαντλεῖ ὀλόκληρον τὸ θέμα.

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΕΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑ:

Ἰπὸ ΕΜΜ. ΓΑΑΑΝΗ καθηγητοῦ.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 17].

Τὸ πρὸς στρατείαν πρόσταγμα ἐγένετο διὰ τῶν βασιλέων, βραδύτερον δὲ διὰ τῶν ἐφόρων. Οὗτοι ὄριζον, ποία ἡλικία ὄφειλε νὰ στρατεύσῃ. Ὑποχρεωμένοι ἦτο ὁ Σπαρτιάτης εἰς ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Συνήθως ὅμως ἐφείδοντο τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἐν καλλιτέροις χρόνοις τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας συνήθεια ἦτο εἰς κινδυνώδεις ἐπιχειρήσεις νὰ ἐξαποστέλλωσιν ἐκτὸς τῆς χώρας μόνον πρεσβυτέρους ἀνδρας, ὅπως φογευόμενοι καταλίπωσι διαδόχους. Οἱ μέχρι 55 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἐστράτευον μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἐνθα ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν συμπεριελάμβανε συνήθως τοὺς μέχρι 41 ἔτους τὴν ἡλικίαν ὄντας, ὁ Σπαρτιατικὸς στρατὸς εἶχε πολὺ πρεσβυτέρους ἀνδρας· διότι ἐν Σπάρτῃ βραδύτερον οἱ ἀνδρες ἀναπτυσσόμενοι εἶχον ἤ ὑγιᾶς καὶ ἰσχυρὸν γῆρας. Ἔθος δὲ ἦτο ἐν Σπάρτῃ νὰ τηρῶσι μυστικῶς

καλλιτέχνης. Ἐνώπιον τῶν ὄρων τῆς ἀρχαιότητος ἀγαλμάτων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν γλυπτικὴν καὶ ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς τὸ μάρμαρον ζῶν.

Μῖα τῶν ἡμερῶν οἱ ἐν τῷ κήπῳ ἐργαζόμενοι γλύπται ἔδωκαν αὐτῷ τεμάχιον μαρμάρου καὶ τῷ ἐδάνευσαν τὰς σμίλας των. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸ παιδίον παρήγαγεν ἐν καλλιτέχνειαν. Ἐκ τοῦ λίθου ἐξῆλθε κεφαλή γηραιῶ φανού μετὰ παράδοξον προσωπεῖον καὶ σατανικὸν μειδίαμα· καλὴ δαυμασία διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τελειότητα τῶν χαρακτήρων, καὶ διὰ τὴν ζωγραφικὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἔκφρασιν.

Ἡ κεφαλὴ μόλις πρὸ μικροῦ ἦν τετελεσμένη, ὁ δὲ Μιχαὴλ—Ἄγγελος Βουναρόττης, ἱκανοποιημένος καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, παρετήρει αὐτὸ, ὅτε εἰς ἄγνωστος ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος τὸν ἐπλησίασε.

— Ἐχει κάλλιστα, εἶπε, καὶ ἐν τούτοις ἔχω νὰ σὰς ἀπευθύνω μίαν παρατήρησιν.

— Ὑμεῖς! ἀνέκραξε τὸ παιδίον μετὰ τινος ὑπερηφανείας. Τίς εἶσθε;

— Ἄνθρωπος ὀλίγον ἐνδιαφέρον ὑμᾶς, ἀρκεῖ μόνον ἡ παρατήρησις νὰ ἦ δίκαια.

— Εἶνε ἀλλήθες; ὁμιλήσατε λοιπὸν καὶ θὰ ἴδωμεν.

— Καλῶς! ἐπανελάθειν ὁ ἄγνωστος, ἠθελήσατε νὰ παραγάγητε γέροντα φανόν· τὸ πρόσωπον εἶνε ὄντως γεροντικόν, ἀλλὰ τὸ στόμα εἶνε νεανικόν. Ποῦ εἶδατε γέροντας διατηροῦντας ὅλους τοὺς ὀδόντας των;

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ξένος ἀνεχώρησεν.

Μείνας μόνος ὁ Μιχαὴλ—Ἄγγελος ἀπέσπασε δι' ἐνὸς κτυπήματος σμίλης δύο τῶν ὀδόντων καὶ ἐσκάλισε τὸ οὖλον κατὰ τὰς ρητίδας τοῦ προσώπου.

Τῇ ἐπαύριον, ἐπανελθὼν ἵνα ζητήσῃ τὸν φανόν του, δὲν τὸν εὔρε. Ἄντ' ἐκείνου δὲ ὁ ἄγνωστος τῆς προτερίας περιέμενε τὸν νεαρὸν καλλιτέχνην.

— Ποῦ εἶνε τὸ ἀγαλμάτιόν μου; ἠρώτησεν οὗτος.

— Τὸ ἀφῆρεσα.

— Πρέπει νὰ μοῦ τὸ ἀποδώσῃτε.

— Τίς οἶδε; ἴσως θέλετε προτιμήσει νὰ μὲν ὄπου ἤδη εὑρίσκειται. Ἐλθετε μετ' ἐμοῦ.

Ὁ Μιχαὴλ—Ἄγγελος ἠκολούθησε τὸν μυστηριώδη ἄγνωστον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Μεδίκων, καὶ διελθόντες τὰς σοὰς εἰσέδυσαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἐνταῦθα ὑπὸ ἀπλέτου φωτιζομένη φωτὸς ἡ κεφαλὴ τοῦ φανού ἐμεῖς διὰ ἐπὶ κρηπίδος ἐκ μελανοῦ μαρμάρου.

Ὁ ἄγνωστος δὲν ἦτο ἡ Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπής.

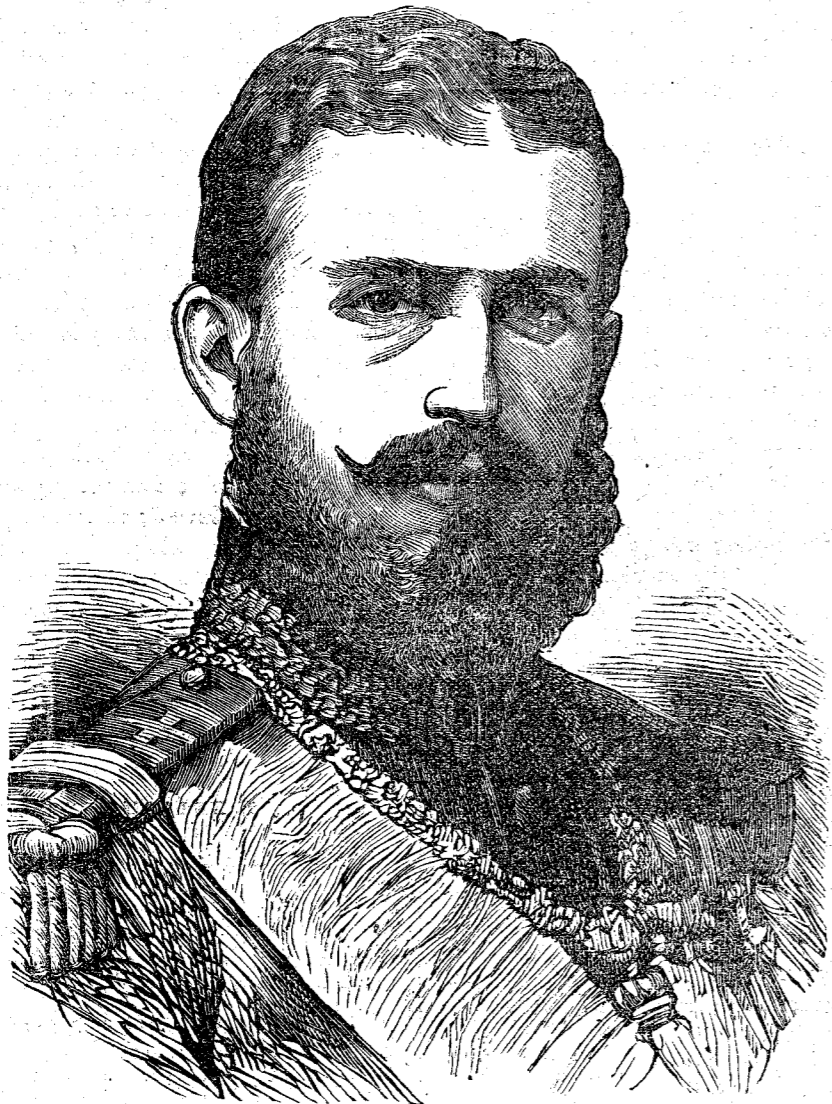
Ο. ΕΣΤΗΣ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

Ὁ ἡγεμὼν Κάρολος Χουζόλερν—Σιγμαριγγεν ἐγεννήθη τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 1833. Ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὑπηρέτει ἐν τῷ πρῶτῳ σικῶ στρατῷ μετὰ μικρὸν βαθμὸν, ὅτε ἕνεκα τῆς

πτώσεως τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866, ἐξελέχθη ἡγεμὼν ὑπὸ τῆς ῥωμουνικῆς βουλῆς.

Ἡ ἐκλογή του δὲν ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥτις ἀννήχθη εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων δυνάμεις, ὅπως ματαιώσῃ ἐκλογὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐπὶ τῆς Μολδοβλαχίας συνθήκας. Ἄλλ' ὁ Κάρολος χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν λήξιν τῆς διαπραγματεύσεως μεταβαίνει ἄγνωστος εἰς Βουκουρέστιον ἐκεῖ δὲ ἀναλαμβάνει

Ὁ Πρίγκηψ ΚΑΡΟΛΟΣ ἡγεμὼν τῆς Ῥωμανίας.

ναι τὴν διεθύνειν τῶν κοινῶν. Τὸ τετελεσμένον τοῦτο γεγονός ἐπέσει τὴν Πύλιν νὰ ἀποστείλῃ τῷ πρίγκηπι τὸ φερμάνιον τὸ περιβάλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας.

Ἀπὸ ἑνδεκα ἔτων ὁ Πρίγκηψ διεθύνων τὸ ῥωμουνικὸν κράτος, καταγίνεται προπάντων νὰ συγχωνεύσῃ ἐν ἐνὶ καὶ μίῳ ἔθνει τοὺς Μολδαύους καὶ Βλάχους. Συγχρόνως ὀργάνωσι κατὰ τὸ πρῶτον σῦστημα τὸν στρατὸν τῆς δεξιῆς αὐτοῦ πατρίδος. Νῦν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ συναγωνίζεται τοῖς Ῥώσοις κατὰ τῶν Τούρκων πρὸς ἀπόκτησιν πλήρους ἀνεξαρτησίας.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ὁ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάς ἦρωσ, ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης, ἐγεννήθη ἐν Ψαροῖς ἐν ἔτει 1793. Κατὰ τὴν ἐκρήξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἦτο πλοίαρχος ἐμπορικῆς πλοίου.

Ὅλιγον χρόνον μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς νήσου Χίου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἠκολούθησε τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὑπὸ τὸν Μιαούλην μετὰ δύο πυρπολικά εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ἐκείνης, τὸν Ἰούνιον 1822, ἐνθα ἔκαυσε τὸν Καπιτάν Πασᾶ. Τὸν Νοέμβριον 1822, ὅμοιον κατόρθωμα ἐξετέλεσε ἐν τῷ λιμένι τῆς Τενέδου, ἐξ οὗ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐσώθη τῆς καταστροφῆς. Ἐξεδίχησε τὰς σκληρότητας τῶν Τούρκων ἐπὶ τῆς γενετήρας αὐτοῦ νήσου διὰ νέας νίκης ἐν Σάμῳ, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μυκάλης, Αὐγούστῳ 17, 1824, ἐξ ἧς ἐσώθη ἡ νῆσος Σάμος τῆς τύχης τῆς Χίου καὶ τῶν Ψαρῶν. Ἡ τολμηρὰ αὐτοῦ ἀπόπειρα νὰ καύσῃ τὸν τουρκικὸν στόλον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐνθα ἦν ἕτοιμος νὰ ἐπιβίβασῃ τὸν στρατὸν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐματαιώθη ἕνεκα ἐναντίων ἀνέμων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως (Αὐγ. 4, 1825). Ὄρισθη κυβερνήτης τῆς φρεγάτας ἡ Ἑλλὰς τῆς ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλείσης, ἐξελέχθη τῷ 1827 ἀντιπρόσωπος τῶν Ψαρῶν, τῷ δὲ 1828 διοικητὴς τῆς Μονεμβασίας, εἶτα δὲ καὶ ναυτικῆς τινος μοίρας κυβερνήτης. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδίστρια τῷ 1831, ἀπεσύρθη εἰς τὴν Σύρον, ἀλλ' εἶτα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ναυτικὸν μετὰ τὸν βαθμὸν πλοίαρχου. Ὑπὸ τὸν βασιλέα Ὁθωνα ὑπη-

ρέτησε ἀπὸ τοῦ 1846 ὡς ναύαρχος, γερουσιαστὴς, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν μέχρι τοῦ 1855, ὅτε παρητήθη. Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1858, ἀπεράσισε, λαβὼν ἀφορμὰς τινὰς δυσαρεσκείας, ν' ἀποσυρῆ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Τῷ 1861 ἀπεποιήθη σύνταξιν 12,000 φράγκων. Ἐπανελάθων τὸν δημόσιον βίον, ἐγένετο πρωθυπουργός, Ἰαν. 26, 1862. Διακεκριμένην εἶχε θέσιν ἐν τῇ προσωρινῇ κυβερνήσει τοῦ 1863, καὶ ἦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀποσταλείσης εἰς Κοπεγχάγην ἵνα προσφέρῃ τὸν θρόνον τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ. Τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1864, ἐγένετο ὑπουργός τῶν ναυτικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶτα δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1864, μέχρι Μαρτίου, 1865.

Μετὰ μακρὰν ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀποχόρισιν ἐπικηλῆθεν ὁ Κανάρης, πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Κομματάρχων, τὸν ἀπελθόντα Μαΐον. Ἐν τῷ ὕψηλῳ καὶ ἕνεκα τῶν περιστάσεων λίαν βεβαρυμένῳ εὐθύνης λειτουργήματι, ἀπέθανε πληγείσ ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας, τῇ 2 ἐνεστῶτος μηνός. Πλήρης τιμῶν, ὡς ἔζησε, οὕτω καὶ ἐκηδεύθη, τῇ 4 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1822.

Ἡ πυρπόλησις τῆς τουρκ. ναυαρχίδος.*

Ὁὐ πολὺν χρόνον ὕστερον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ὑπὸ τὸν Τομπάζην, ἐπεφάνη ἐξέσθην τῆς Χίου ἀφοῦ δὲ ἐπεβίβασεν χιλιάδας τινὰς, ἐκ τῶν ἀποκρουθέντων εἰς τὰ ὄρη καὶ φεγγόντων τὴν σφαγὴν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει ὅπως προσβάλλῃ διὰ πυρπολικῶν

τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωρμισμένον ὄντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἄλλ' οὔριον ἔχοντα τὸν ἀνεμῶν, τὰ Τουρκικὰ πλοία, ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐν τῇ ἀνοικτῇ θάλασσῃ οἱ Ἕλληνες οὐδόπως ἠδύναντο νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς θέσεώς των· οἱ στόλοι ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων σφοδρῶ πνέοντος ἀνέμου, μετ' ἀσήμαντον συμπλοκὴν, ἢν ἀμόφοροι οἱ διαμαχόμενοι ἀνήγγειλαν ὡς νίκην. Ὁ Καπιτάν Πασᾶς τότε ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Στενὰ τῆς Χίου, καὶ ὁ Ἕλλην. στόλος, μετὰ ματαίαν

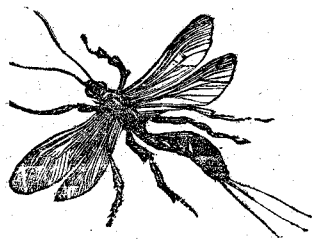
* Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ Δρος Howe.

Δὲν ὑπάρχουσι ζῶα ἔχοντα τοσοῦταν ἐντελῆ ὄργανα ἀφῆς ὡς οἱ δάκτυλοι ἡμῶν. Ζῶα ἔχοντα ὀπλάς, ὡς ὁ ἵππος καὶ ἡ ἀγέλας, δὲν δύνανται πολὺ νὰ αἰσθανθῶσι διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Τὴν αἰσθησὶν τῆς ἀφῆς ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὴν γλώσσαν. Ὁ ἐλέφας ἔχει τὴν αἰσθησὶν ταύτην κυρίως ἐπὶ τῷ οἰονεῖ δακτύλῳ τῷ ἐν τῇ ἀκρῇ τῆς προδοκίδος του. Οὐδὲ πολλὴ αἰσθησις ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν κυνῶν, γαλῶν κτλ.

Οἱ μύστακες τῆς γαλῆς εἰσὶ τὰ ὄργανα δι' ὧν αἰσθάνεται. Ὑπάρχουσι νεῦρα ἐπὶ τῆς ρίζης ἐκάστης τῶν μακρῶν ἐκείνων τριχῶν, ὥστε ὅταν ἐγγίξῃ τι τὰς τρίχας ταύτας ὁ νοῦς τῆς γαλῆς γινώσκει ἀμέσως περὶ τούτου.

Τὰ ἔντομα ἔχουσι ἀφῆς αἰσθητήρια ἐκτεινόμενα ἐκ τῶν κεφαλῶν των. Ἐνίοτε εἰσὶ μακρότατα, ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἐντόμῳ τούτῳ καλουμένῳ, ὃ ἰχνεύμων. Βλέπομεν ἔντομα ἀπτόμενα τῶν ἀντικειμένων διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων ὀργάνων ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν χειρῶν πράττομεν. Αἱ μέλισσαι δύνανται νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ σκότει, ἐν ταῖς κυψέλαις αὐτῶν ὀδηγούμεναι διὰ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων. Ἡ μέλισσα τρώντι οὐδὲν δύναται νὰ ἐργασθῆ ἐὰν τὰ αἰσθητήρια αὐτῆς ὄργανα ἀποκοπῶσιν. Τὰ ἔντομα ἐνίοτε φαίνονται ἀνακοινοῦντα πρὸς ἀλλήλα πράγματα διὰ τῶν αἰσθητηρίων τούτων. Ἐν πάσῃ κυψέλῃ μελισσῶν ὑπάρχει μία βασίλισσα. Ἐὰν αὕτη ἀποθάνῃ, αἱ γινώσκουσαι περὶ αὐτῆς μέλισσαι περιφέρονται ταχύτατα, λέγουσαι ταῖς λοιπαῖς περὶ τούτου διὰ τῆς ἐπιφάσεως τῶν αἰσθητηρίων των ὀργάνων ἐπὶ τῶν ἐκείνων. Οὕτω δὲ τὸ λυπηρὸν συμβᾶν ταχέως γίνεταί γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν κυψέλην.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΣΤΟΡΓΗ ΜΗΤΡΟΣ.—Πόσον αἱ γραφαὶ καταφρονοῦσι τὸν θάνατον! Γραφίας τινὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς ἠσθένει βαρέως. Χιλιάκις καθ' ἐκάστην ἐξέφραζε πρὸς αὐτὸν ἀπαρηγόρητος τὴν θλίψιν τῆς «Ἄχ! Γιάννη μου» πόσον φοβοῦμαι μήπως πάθῃς τί! ἐγὼ ν' ἀποθάνω ἀντὶ σοῦ!». Ἐν τούτοις ὁ Γιάννης ἀμπεδάλλε περὶ τῆς υπερβολικῆς ταύτης στοργῆς τῆς μητρὸς του διὰ ἐπενόησε πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς καρδίας τῆς τὸ ἐξῆς μηχανήμα. Ὅτε ἡμέραν τινὰ ἔλειπεν ἡ μήτηρ του, ἔτιλεν ἀλέκτωρα ζωντανὸν, ἐπύρωσε λέβητα καὶ, ἅμα εἶδε πλησιάζουσαν τὴν μητέρα, ἔθεσε τὸν ἀλέκτορα ἐν αὐτῷ πλησίον τῆς κλίνης του καὶ κατεκλίθη. «Πῶς περῶς, Γιάννη μου; εἶπεν ἡ γραία εἰσελθοῦσα· πόσον λυπούμαι! διατί νὰ μὴ ἦναι δυνατόν νὰ πάσχω καὶ ν' ἀποθάνω ἀκόμη ἀντὶ σοῦ»;—«Ἄχ! μητέρα» ὁ θάνατος ἤλθε νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν μου!».—«Τί λές, Γιάννη;»—«Ναί! ἐδῶ μέσα εἰς τὸν λέβητα κάθηται καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἐξέλθῃ!».—«Πᾶ! καὶ εἶναι δυνατόν, Γιάννη μου; δὲν εἶναι τίποτε ἐκεῖ μέσα, νά», εἶπε καὶ ἤνοιξε τὸ πῶμα. Εὐθὺς ἀναπηδᾷ πρὸς τὸ πρότωπὸν τῆς πεπυρωμένης ὁ ἀλέκτωρ, τρέχει, τρέχει κακίστα

ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ τῆς γραφίας, ἥτις φεύγουσα ἀνέκραζεν ἐπανειλημμένως «Δὲν εἶμαι ἐγὼ! ἔς τὸν Γιάννην πήγαινε ἔς τὸν Γιάννην!». [Ι. Παρχ.]

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΚΙΒΔΗΛΕΙΑ.—Κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας; ἡ σπουδαιότερα ἔδρα κιβδηλεύσεως τῶν νομισμάτων τῆς Λατινικῆς Ἐνώσεως καίτα ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν Βαλεντία καὶ Βαρκελώνῃ. Τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργαστασία, οὐδὲν φαίνονται ἀποκρύπτοντα τὰ πρὸς κιβδηλεύσειν ἐργαλεῖα ἅτινα συνίστανται εἰς ὑδραυλικὰ πιστήρια, ἀτμοκινήτους νομισματοκοπτικὰς μηχανὰς κτλ. Ἐν μόνον κατάστημα ἐξέδωκεν ἐν καὶ ἡμῖσι ἑκατομύριον νομισμάτων, καὶ ἕτερα ὑπερέβησαν τὸ ποσὸν τοῦτο. Εἶναι γνωστότατον γεγονός ὅτι μέχρι τοῦ 1867 ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἐν δέκατον πέμπτον ὀλοκλήρου τοῦ ἰσπανικοῦ νομισματοῦ ἐκόπη ἐν ταῖς ἐργαστασίαις τούτοις. Αἱ μιμήσεις γίνονται εἰς τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ὅπως δὲ ἐπιτύχωσι μίγμα ἔχον τὴν ἀληθῆ ἐμφάνειαν καὶ τὸ βάρος, οἱ παραχαράκται οὐδὲν διστάζουσι νὰ ποιῶνται ἀφθονοὺς χροῖαν πλατίνης, μετάλλου τιμιωτέρου τοῦ ἀργύρου, ἀλλ' ἤττον τιμίου τοῦ χρυσοῦ. Ἐχον φαίν τὸ χροῶμα τὸ ἀναλόουσι μὲ πέντε ἑκατὸν γαλκοῦ, ὅπως ἔχῃ τὸ πρέπον χροῶμα, ὅπως δὲ λάβῃ τὸ ἀληθὲς βάρος ἀργυρος καὶ ψευδάργυρος προστίθενται. Τὸ εἰκοσόφραχον ἐπομένως ἀξίζει τέσσαρα φράγκα. Αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ δεικνύουσι μετὰ πάσης προσοχῆς ἐμελετήθησαν τὰ πρὸς κιβδηλείαν χροῶδη, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀκρᾶ ἐπιτηδεύτης ἐπιτυγχάνεται εἰς τοιοῦτους κακούργους σκοπούς.

— Τὸν τουρκικὸν στρατὸν διευθύνει εἰς Γερμανὸς, τὸν τουρκικὸν στόλον εἰς Ἄγγλος. Ἐτερος Ἄγγλος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, δύο δὲ Πρωσσοὶ εἶναι στρατηγὸν τοῦ μηχανικοῦ. Ἐκ τῶν Ρώσων σωματαρχῶν 5—6 εἶναι Γερμανοὶ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου εἶναι Πολωνὸς, οἱ δὲ δύο γνωστότεροι τῶν ἐν Ἀσίᾳ στρατηγῶν ὁ Μελικωφ καὶ ὁ Τεργουκάσωφ, Ἀρμένιοι.

Ἄδεις Γρίφου 9.

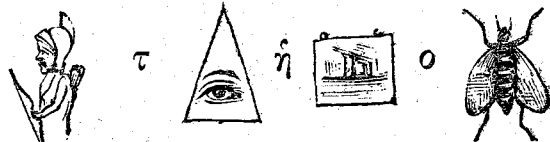
υς—χιος—πηγη—ια—ρς—τι—ης—πάλη—ν—η—πιστις
Ἰσχύος πηγὴ ἢ ἀρετῆ ἥς πάλιν ἡ πίστις.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ'.

Εἰς γεῦσιν εἶμαι ἀγρηστοί, οὐχ ὡς ὁ ἀδελφός μου, Τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνον σου κομοῦσι τὰ ἐντός μου. Ἀπόκοψόν μου κεφαλὴν καὶ πόδας, θὰ ἀνθεῖω, Καὶ τέκνον τῷ προγόνῳ μου παρόμοιον θὰ τεῖω, Οὐ τῆς μητρὸς πρὸς τὴν ἐμὴν διάφορος ἢ φύσις. Νοῦν ἔχεις; μόνον δι' αὐτοῦ εὐκόλως θὰ μὲ λύσῃς, Εἰ δ' οὐ, καὶ τοῦτο γίνωσκε, εἶτι ἀνευ τοῦ προγόνου, Τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τέκνου μου ἐντὸς ὀλίγου χρόνου Ἀποδημῆς πολὺ μακρὰν πρὸς δὲ τῆς σφαιρας πάσης Ἡ μήτηρ τοῦ προγόνου μου καὶ ἐγὼ τὰς διαστάσεις διείλομεν· ἂν δ' εἰς αὐτὴν τὸ τέκνον μου χαρίσῃς, Δὲν τὸ φονεύει, ἀλλ' ἐγὼ καὶ τὸ αὐτῆς ἐπίσις Καὶ τὸ ἐμὸν ἐκάστοτε, καθὼς ὁ ἀδελφός μου, Εὐθὺς ὡς ἀγκυλιασθῶ, (ὁ τῆς θελήσεώς μου), Σκληρῶς φονεύω· τίς αὐτῆ; καὶ τίς ὁ ἀδελφός μου; Καὶ τίς ἐγὼ; τὸ τέκνον μου; καὶ τίς ὁ πρόγονός μου; [Καὶ τώρα ἂν ἀνίκανος φανῆς, δὲν θὰ σ' ἀρήσω, Ἄν τύχη νὰ μ' ἐπικοιμηθῇ; θὰ σὲ κατατροχθίσω.]

I. A. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 10.

Θεὸς τοῦ πολέμου